

много множество мъжъе и жени, които плачѣхъ за него, а Іисусъ ги увѣщава да плачѣтъ повече за сѣщитѣ си чеда. Като пристигнахъ войнитѣ вѣнъ отъ градътъ на мѣстото называемо Голгоѳа, напоихъ Іисуса съ вино смѣсено съ смирна, и го распънахъ на кръсть помежду двама разбойници около третій часъ, раздѣлихъ дрѣхытъ му, а за хитонътъ му който бѣше цѣль истѣканъ, хвърлихъ жребіе. Турихъ и надписъ на кръстѣтъ съсъ буквы Еллинскы, Римскы и Еврейскы, който казваше: „ІИСУСЪ НАЗОРЯНИНЪ ЦАРЬ ІУДЕЙСКІЙ.“ Слѣдъ като го распънахъ, мнозина които прѣминувахъ отъ тамъ го хулѣхъ; първосвещеницитѣ, книжницитѣ и старѣйшинитѣ му са присмивахъ; войнитѣ му са ругаяхъ; разбойницитѣ, които бѣхъ распънати съ него заедно, и двамата отъ първо го укорявахъ; но слѣдъ малко единътъ като смѣмра другитѣ, рече на Іисуса: „*Помени ма Господи, когато дойдешъ въ царството си.*“ А Іисусъ като видѣ майка си и ученикътъ когото обичаше, рече: *Жено, ето сынъ ти*; подырь рече на ученикътъ: *Ето майка ти*. За туй отъ онзи часъ я зе ученикътъ у тѣхъ си. (Мат. кз. 27—44. Марк. ѿ. 16—32. Лк. кг. 26—43. Іоан. ѿ. 17—27.).

§. 62. *Іисусъ прѣдаде духъ.*

Отъ шестыйтъ часъ до деветый станѣ тъма по сичката земя. Тогази Іисусъ, увѣренъ, на помощта свыше, казва: *Или, Или, лима савахѳани!* Подырь, защото рече: *жъденъ съмъ*, единъ отъ войнитѣ го напои съ оцетъ. Най послѣ извика съ голѣмъ гласъ: *Свърши са!* и като прѣклони глава прѣдаде духъ. Тогазъ земята са потърси, камънитѣ са распу-